

ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง รู้รักษ์ภาษาไทย
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต (์)

คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต คือ คำที่พยัญชนะ หรือพยัญชนะและสระมีเครื่องหมายทัณฑฆาตวางกำกับไว้ข้างบน เมื่อพยัญชนะและสระใดมีเครื่องหมาย ทัณฑฆาตกำกับไว้ ผู้อ่านจะไม่ออกเสียงพยัญชนะและสระนั้น

ตัวการันต์ คือ พยัญชนะที่ไม่มีทัณฑฆาต (์) อ่านว่า ทัน - ทะ - คาค กำกับอยู่ข้างบนเวลาอ่านออกเสียงไม่ต้องออกเสียงพยัญชนะตัวนั้น ซึ่งตัวการันต์อาจอยู่กลางคำหรือท้ายคำก็ได้

ลักษณะของคำที่มีตัวการันต์

๑. ตัวการันต์ที่อยู่ท้ายพยางค์ เป็นพยัญชนะตัวเดียว เช่น

สัตว์	อ่านว่า	สัตว์	มนุษย์	อ่านว่า	มะ-นุด
รถยนต์	อ่านว่า	รต-ยน	นารายณ์	อ่านว่า	นา-ราย
		สวรรค์	อ่านว่า	สะ-หวัน	

๒. ตัวการันต์ที่อยู่ท้ายพยางค์ เป็นพยัญชนะสองตัว เช่น

จันทร์	อ่านว่า	จัน	ปัญหาเขาวน	อ่านว่า	ปัน-หา-เขา
วิทยาศาสตร์	อ่านว่า	วิท-ทะ-ยา-สาด	สัญลักษณ์	อ่านว่า	สัน-ยะ-ลัก

๓. ตัวการันต์ที่อยู่ท้ายพยางค์ เป็นทั้งพยัญชนะและสระ เช่น

เกียรติศักดิ์	อ่านว่า	เกียด-ติ-ลัก	บริสุทธิ์	อ่านว่า	บอ-ริ-สุด
เปรมปรีดิ์	อ่านว่า	เปรม-ปรี	พืชพันธุ์	อ่านว่า	พืด-พัน
		กาฬสินธุ์	อ่านว่า	กา-ละ-สิน หรือ กาน-ละ-สิน	

๔. ตัวการันต์ที่อยู่กลางพยางค์ เช่น

กอล์ฟ	อ่านว่า	กอฟ	คอนเสิร์ต	อ่านว่า	คอน-เสิด
ชอล์ก	อ่านว่า	ช็อก	ฟอร์ม	อ่านว่า	ฟอม
		สาส์น	อ่านว่า	सान	